

til normale Forhold. Jeg bemærker først med nogen Interesse en saadan Udtalelse fra en Socialdemokrats Side. Den giver Udtryk for, at man fra socialdemokratisk Side har opdaget, at der virkelig er en Krise for Landbrugets Vedkommende. Naar det ikke passer i Krammet, mærker vi ellers ikke meget dertil. Men saa siger det ærede Medlem med Hensyn til Muligheden af Afhjælpning af denne Landbrugskrise — og det er det, der giver Anledning til mit Spørgsmaal —: Hvorfor forlanger man ikke Paripolitikkens virkelige Gennemførelse overfor Landbrugets økonomiske Forhold? — hvorfor gennemfører man ikke den Politik lige saa haardhændet, som Bankerne har maattet gøre det overfor de Selskaber, de finansierede? —, skærer Landbruget ned saaledes, at det under Hensyn til, hvad Landbrugsejendommene er værd i Dag, atter kan betale sig at være Landmænd? Hvad er det, der her har foresvævet det ærede Medlem? Hvorledes har det ærede Medlem overhovedet tænkt sig Muligheden af, at man ved en Indgriben fra Regeringens eller fra Lovgivningsmagts Side skulde være i Stand til at ændre disse Forhold? Har det været det ærede Medlems Mening, at Landmændene skulde have deres Prioriteter afskrevet? Hvis det er Tilfældet, vil Landbruget ikke kunne føle sig særlig trykket deraf. Det forekommer mig, at saadanne Udtalelser, udkastede, som Tilfældet var, uden Angivelse af, hvilke Synspunkter der ligger bagved til Begrundelse af Udtalelsernes Fremsættelse, er højst besynderlige, og jeg henstiller til det ærede Medlem for at faa Klarhed paa dette Punkt at fremsætte en Udtalelse om, hvordan det ærede Medlem egentlig har tænkt sig Muligheden af, at man her fra Administrationens eller fra Lovgivningsmagts Side skulde foretage sig noget, der kunde skabe sundere Forhold indenfor Landbrugets Virkekreds. Jeg stiller dette Spørgsmaal til det ærede Medlem og venter at faa et Svar derpaa, som er mere fyldestgørende end Udtalelsen, saaledes som den er refereret i Fortrykket.

Ludvig Christensen: Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) begyndte med at referere, hvad der er foregaaet i England, og ofrede derpaa det foreliggende Lovforslag nogle ganske faa anbefalende Ord. Der er derfor ikke nogen særlig Anledning for mig til at gaa dybere ind paa det ærede Medlems Udtalelser. Der var dog den bemærkelsesværdige Udtalelse, at Arbejdsgiverforeningen ikke har haft noget at gøre med de Ændringer, der er indføjet

i det foreliggende Lovforslag. Saa maa det være et mærkværdigt Held eller Tilfælde, der er indtruffet: at man fra konservativ Side i Folketinget skulde faa indført i Lovforslaget netop de Krav, som Arbejdsgiverforeningen har rejst med Hensyn til Arbejdsløshedslovgivningen, bl. a. i en til Regering og Rigsdag fremsendt Resolution af 8. Marts dette Aar. Det er netop Arbejdsgiverforeningens Ønsker, der her sker Fyldest. Det ærede Medlem fandt, at de Udtalelser, jeg har brugt, var for stærke. Man kunde maaske slutte deraf, at det ærede Medlem synes, vi fra Arbejdernes Side skal gaa lidt mere sagte med Dørene. Jeg er dog ikke sikker paa, at vi vilde faa noget ud af det. Paa den anden Side tror jeg heller ikke, vi faar noget ud af at tale højt; men saa er der dog altid flere, som kan høre os. Det, ganske stille at lade sig træde ihjel, er nu ikke noget, der ligefrem ligger for os.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) paastod overfor den højtærede Indenrigsminister, at dennes Standpunkt nu ikke var det samme som tidligere, at der var foregaaet et mærkeligt Brud. Den højtærede Indenrigsminister bestred det, men da man jo maa gaa ud fra, at Ministeriet ved Fremsættelsen af sine Lovforslag i det høje Folketing har forelagt Ministeriets Program, er det noget mærkværdigt, at Ministeriets Program paa dette Lovomraade den 17. Februar i Aar, da Lovforslaget blev fremsat i det høje Folketing, ikke var undergaaet det Brud paa tidligere Loves Forudsætninger, som det Lovforslag er undergaaet, der nu anbefales af den højtærede Indenrigsminister. Siden den højtærede Indenrigsminister og Regeringen fremsatte Programmet den 17. Februar, er der tilføjet Lovforslaget netop de Bestemmelser, som det konservative Folkeparti og Arbejdsgiverforeningen har ønsket at faa ind. Deraf har man formentlig Lov til at slutte, at det, der nu ligger paa det høje Tings Bord, ikke har været Ministeriets Program, men at Ministeriets Program er indeholdt i Ministerens Forslag af 17. Februar, og hvis Ministeren i Dag er sikker paa, at det er nødvendigt at foretage en Hældning, som Ministeren udtrykte sig, bort fra denne arbejdsvenlige Side og over til den anden Side — nej, Ministeren paa- staar jo, at det nu skulde være Opretstillingen, saa at den er neutral; vi fra vor Side hævder derimod, at Hældningen nu er gaaet til den anden Side, man har ikke været i Stand til at finde Balancepunktet —, saa er det altsaa paa Grund af en Viden,